к. 43, 4 (XIX)
инв. № 1315

Въ III-та книжки отъ II-та година на „Наука", нѣкой си г. М-овъ си сторилъ трудъ да покритикува ~~да критикува~~ издадений отъ мене ~~прѣводъ~~ прѣводъ Юлий Цезарь ~~на Юлия Цезаря~~ отъ Шекспира, ~~като си~~ като си позволилъ да се изказва за него не много благоприятно. ~~азъ съ~~ А ~~Въ~~ врѣме ~~свое~~ признахъ и казахъ това което имаше да кажа за този мой прѣводъ, ~~като~~ ~~като и утвърдихъ нѣщо да се превожда отъ Шекспира; то не би било лесно вече за хора много по-прѣвъзходни въ български езикъ, при сегашното негово още не обработено, не опрѣдѣлено и далеко още не достигнало състояние на думитѣ му въ книжевно употребление~~; споменахъ ~~въ~~ още и за причинитѣ които ме ~~да~~ ~~накарали~~ подбудили да прѣдприема този ~~мой~~ прѣводъ и издаването му. Но като това не е било достатъчно за почитаемий критикъ и той нарочно ~~[illegible]~~ ~~умишлено~~ не е щѣлъ да разбере това що съмъ казалъ, а ~~съ злорадо~~ умишлено поискалъ да се възползува отъ случая за да се прослави като единъ критикъ, и то на [illegible] на думата ~~още~~ въ този случай ~~повече~~ си злорадо да се послужи ~~въ това~~ за да ни унизи, както да сме съперничествовали съ него Богъ знай въ какво; то, ние се намираме принудени да се пораспривимъ съ него за неговитѣ възгледове и домогвания, макаръ и неволно.

Ние, да исповѣдаме още веднъжъ грѣха си — повлечени отъ примѣрътъ на много други книжевници въ чуждитѣ литератури, които не сѫ считали за грѣхъ да правятъ опити въ превождания ~~на~~ Шекспира и да издаватъ прѣводитѣ си, макаръ въ несъвършенно състояние но съ явно желание